

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bérmentes levelek
fogadtnak el.
Kéziratok vissza nem
küldenek.

Előfizetési díj
vidék e postán vagy hely-
ben hazához hordva:
Egyszerre 6.
Félévre 3.
Negyedévre 1.50

BAJAI FIGYELŐ

politikai hetilap.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
Bódog-tér.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy 3 hasábos petit sor egy-
szeri megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyitór 1 petit sora 12 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

A főispán úr.

Jankovich Aurél főispán úr dícsékedhetik az-
al, hogy egy nagy város közönségét sikerült a
sodrából kihozni Szabadkán. — A hol a főispán
úr megmutatta, hogy ő is tud valamit csinálni; ha
egyebet nem, hát zavart, elkeveredést, — Szabad-
kán mondjuk, a partiok talán élesebb ellentétben
állanak mint nálunk. Egyfelől van a függetlenségi
párt, az intelligencia, a magyarság párja; másfelől a
kormánypárt, a bunyevácok párja, melyet egy pár
száz igázó vezet s melynek szekerét a főispán úr
méltsága tolna, ha tudná, előre. Csüdes, jó nép
voit azelőtt ez a bunyevác, hiva a magyar állam-
eszmének, s nem rajta, hanem a gyarló iskolázáson
meg a kormányok közönyén mút, hogy nyelvében is
nem lett magyarrá. Ma már nem így áll a dolog.
Hogy a bunyevác belássa, miért kell neki a magyar
párttal ellenkező állást foglalnia, szükség volt
valami vezető eszmére. Erre a célra szolgált a
nemzetiségi eszme, s így történt, hogy a nemzetiségi
kérdés Szabadkán is szerepet kezd játszani. Sajnos
tény, hogy a főispán, a magyar állam képviselője,
nem csak nem vet gátot a destruktív alakulásnak,
hanem még elősegíti azt, egész befolyásával
támogatván azokat az urakat, a kik a nemzetiségi
konkolyt Szabadkán elhintették.

Akarmennyire furesa volt is ez, Szabadkán
már megszokták, s a függetlenségi párt rendes
kötelességei közé számították, hogy a főispán által
tamogatott párttal szemben a magyarság és a czi-
vili elhaladás védelje legyen. Egy különös, meg-
lepő tette volt szükség, hogy a kedélyeket akkora
vihar kavargassa föl, a minőnek most tanúi vagyunk.
S ez a különös meglepő tett bekövetkezett. Egy
szép reggel a főispán az árvászéki pénztárost és
főszámvévót állásuktól felfüggesztette ellenök fe-
gyelmi eljárást rendelt el. Miért? elmondja ő ma-
ga abban az átiratban, melyet Szabadka város pol-
gármesteréhez intézett. E szerint az árvászéki
pénztár kezelésénél oly rendellenességek történtek,
melyek miatt a pénztárnak 1200—1300 frta me-
nő kára van. Nem vizsgáljuk, nincs is módunkban,
igaz e ez a vád; s ha igaz is, nem menti-e az ille-
toket, az hogy a pénztári kezelésnél a fennálló rossz
rendszer követkét s így subjectiv rosszhisze műsé-

gük ki van zárva. Fölteszük, hogy a fegyelmi eljá-
rást megvan a kellő ok és alap; de egy különös
mégis van a dologban. Az, hogy a főispán úrnak
csak az említett két árvatári tisztviselőt méltóztat-
ott felfüggeszteni. Hisz a pénztári kezelésért a
felelősség csak közvetlenebbül terheli p. o. az el-
lenőrt, mint a főszámvévót, a kinek magához a
pénztárhoz úgy szólván semmi köze. S mégis az
ellenőr kikerült a méltóságos úr inquisitori szigor-
rát. Ezt a furesaságot fatállásá s rosszakaratúak
által igen gonoszul magyarázhatóvá teszi az a vé-
letlen, hogy felfüggesztett két tisztviselő függet-
lenségi párti, míg az állásában hagyott sőt most már
pénztárossá helyettesített ellenőr abban a szeren-
ces helyzetben van, hogy magát a kormánypart
tagjai közé számíthatja.

Ez a véletlen — mondjuk, — nagyon alkal-
mas arra, hogy a főispán úr rendelkezését olyan
szóban tüntesse föl, mintha annak indító oka nem
az árvatár iránti buzgalom, hanem kortes szolgál-
lat, mintha annak célja nem az árvatári kezelés
rendezése, hanem a függetlenségi párti tisztvisel-
ők terrorizálása lett volna. S vannak kik a főis-
pán urat határozottan és nyíltan ezzel vádolják.
Igy p. o. a Szabadkán megjelenő „Szabadság“ az
eset felől a következőket írja:

„Nyílt titok, hogy Jankovich Aurél, a mióta
mint főispán Szabadka város külsőbét átlépte, azon
pillanattól kezdve az itten alakulóban lévő hivatali
hajhászó szabadelvű-pánszláv párttörődék elzülött
és megbélyegzett jellemű vezérferfiainak zsoldjába
szegődött s nem riad vissza semminémű eszköz-
től, csakhogy ezen pártnak szekerét előre von-
szolhassa.“

A „Zombor és Vidéke“ című lapban pedig
Buchwald Lázár így nyilatkozik:

„Különb a dolog akkét áll, hogy a főis-
pán polgármesterünket szándékozta felfüggeszteni,
hanem azt mondják: hogy ehhez még sem volt
mersze. Tehát kellett egy áldozatot keresnie. Meg-
találta Léva főszámvévó személyében. Már rég
szálka volt ő az Antunovics-párt szemében. Egy
ember, a ki a sajátjában, a közgyűlési teremben
mindig és mindenütt az igaz szónak, az igaz ügy-
nek adott kifejezést. Egy ember, a ki az általá-
nos corruptió közepette soha sem tért el az igaz

ösvényről. Szegénység és becsület volt a jelsza-
va, de még inkább cselekvése. — — — Az An-
tunovics párt terrorizálni akarja a város köz-
önségét, de célt téveszt; mert a nagy közönség
utálattal fog tőle elfordulni.“

Sőt Baján is beszélnek terrorizmusról s en-
nek bizonyításul a szabadkai eset mellett egy
bajaira is hivatkoznak. L. J. és Cs. J. független-
lenségi párti polgároknak városi képviselővé tör-
tént választást az igazoló választmány megsem-
misítvén, azok e határozat ellen a belügyminisz-
terhez fellebbeztek felfolyamodásukban arra is
kérték a minisztert, hogy méltóztassék, esetleg
a főispán, polgármester, igazoló és bíráló választ-
mány tagjai ellen a törvénybe ütköző eljárásuk
miatt a fegyeimet elrendelni. Nem léptek fel te-
hát váddal, hanem egyszerűen a miniszter belátá-
sára bízták, hogy, ha az eljárásban törvénysér-
tést lát, a fegyelmi vizsgálatot rendelje el. S még-
is Baja város tanácsa az említett polgárok ellen
rágalmazás miatt bünvádi eljárás megindítását ha-
tározta el. Hogy ez a nagyhangú határozat csak
ártatlan kötődés, azt mindenki tudja, a ki a rá-
galmazásnak a büntető törvénykönyv által meg-
állapított fogalmával csak valamennyire is ösme-
retős. De hát vannak, a kik e hivatalos mókát ko-
moly méltatlankodással fogadják, bizonyítgatván,
hogy ez terrorizmus, a függetlenségi párti polgá-
rokra való ráijesztés akar lenni. Ime a helyén ki-
vüli tréfa jutalma.

Kár pedig ilyesmivel még rontani a hangul-
latot, mert ugyis tele vannak a kedélyek gyanú-
val, keserűséggel. A főispán ur ellen különösen
sok a panasz. Összehasonlítgatják a régi főis-
pánokkal, a kik meg tudták őrizni önállóságukat úgy
föl mint lefelé s ezek az összehasonlítások Jan-
kovich úrra vajmi rosszul ütnek ki. S van is vala-
mi a dologban. Nem akarunk mi Jankovich úrnak
szántsándékos törvénysértéseket inputálni s sza-
badkai hőstétét sem ilyenül ítéljük meg; de nyíltan
ki merjük mondani, hogy főispánkodása vaj-
mi kevés haszonnal jár, úgy az országra mint a ke-
ze alá adott két városra, de sőt magára a kor-
mánya is. Sem tehetségei, sem szülletésénél fogva
nyert társadalmi állása nem képesítik őt arra,
hogy ily magas tisztet méltóan betölthessen. Ő

TÁRCSA.

Seint-Georges báróné.

Közeleg a furdó-évad, egyenlő rettegésére a férjek-
nek és újságszerkesztőknek; amazoknak erszénye lesz
üres, ezeknek — papirkosara telik meg a „furdó leve-
lek“ kel, melyeknek beküldői többnyire a morbus scripto-
ricus gyógyíthatatlan betegségében szenvednek, mely beteg-
ség ellen, ugyancsak veszedelmes a furdó.

Ezek az évadok rendszeren meghozzák a maguk pi-
káns történetkét, és van sok ember, a ki egészségesen és
dagadt tárczával indult a furdóba s visszatér beteg és
egy pikáns történetkével.

A nagy uraknak van téli furdó-évadjuk is. A ki kö-
zülök nem bír elég érzékkel a redoute-bálok iránt, a jég-
sport sem köti le a hazai földhöz; véletlenségből nem is
országgyűlési képviselő: az a nyári semmittevés után el-
megy — üdülni Nizzába, Arcoba, Meranba, Porto-Ré-
be, Nápolyba, Palermóba és tudja Isten, a citromok és a
dolce far niente hazájának melyik félreesső zugába, mely-
nek örökké derült ege alatt oly fényelemmel lehet paza-
rolni a pénzt. De hát azért vagyunk magyarok, hogy min-
deuitt meglátásassék rajtunk az ur.

Egy ilyen uras furdótörténetnek hőse, vagyis inkább
áldosata került haza a napokban Monakóból, ott hagyva
egy rengeteg csomó pénzt és azt a kevés poézist, mely
még megmaradt szívében és melynek elveszése épen elég-
séges volt arra, hogy tökéletesen blazírtá legyen.

Grófunk — mert grófról szól az ének — elég fiatal
és gazdag arra, hogy egyrészt mindenütt kellemes ember-
nek tartásák, másrészt pedig megengedhesse magának azt
a nagyuri kedvtelést, hogy főgondját a képzeze, milyen
módon költse el a pénzt.

Az idei telet — mint említettük — Monacóban töl-
tötte. Mint igazi gavalér, nem tudta megkedvelni az ott

uralkodó izgalmas életet, mely üdülés helyett a legtriviál-
isabb szenvedélynek, a pénzahajásznak, felkavarását
nyújtja, s hol nem nem egy jobb sorsra érdemes ember
csak úgy gyógyult ki végkép ebből a szenvedélyből, hogy
egy fejébe röptett golyóval match-ot mond az élet kár-
tyasztalánál.

A gróf, ki ha kártyázni akar, itthon a hatvani-ut-
czában is találhat kis Monacót, csakhamar ott is hagyta
volna a furdóhelyet, ha sorsa nem intézi úgy, hogy a
rouge és noir-játékban a coeur-damera kell tartania a ban-
kot, melynek szétvetése a canaille-nak szívet is szét szok-
ta vetni. Az arisztokratát az ilyen pech csak blazírtá te-
szí, ha eddig nem volt az.

A gróf egy hétig volt Monacóban, mikor a furdó
férfivendégei közt valóságos forradalmat idézett elő egy
idegen hölgy megérkezése, kinek szépsége valóságos ra-
gyogó napvilág volt az ott lézengő kiélt arcok közt.
Egyedül jött, egyetlen kísérőjét egy vén duenna képezte,
kiről bátran azt lehetett volna tartani, hogy néma, mert
soha senki egy hangot sem hallott tőle. A szép hölgy, ki
módonban, öltözetében és lakásában a legnagyobb ele-
ganciát fejtette ki, a vendégekünybe e nevet írta be:
La baronne de Saint-Georges.

Tehát báróné, francia báróné és ambár köztudom-
másu dolog, hogy különösen a Monacoba járó francia
báróknak és bárónéknak neve véletlenségből ki-ki szok-
ott maradni a gothai almanachból, mindenki megkü-
lömböztetett tisztelettel volt a ragyogó delnő iránt, ki
épséggel semmi okot sem adott arra, hogy összetévesz-
sék azokkal a hölgyekkel kinek a külső fellépés fénye
csak arra való, hogy a mult homályos foltjainak arany-
hímzésű takaróját szolgáljon. Ha azután ebbe a takaró-
ba egy-egy hét vagy kilenczagu koronát bele tudnak szö-
ni, — annál jobb.

Mondtuk, hogy Saint-Georges bárónéról legkevésb-
bé sem volt feltehető, hogy a modern társadalomnak
emez osztályába tartozik. Csakhamar maga köré csoport-

tosította a vendégek legelőkelőbbjeit és a kiket nem fa-
szélyezett az arisztokratikus tónus, kik ügyesen tudtak
mozogni a szellemes, de azért diszkrét társalgásnak sima
parketjén, azok nagyon jól érezték magukat a báróné sza-
lonjában. — A báróné valódi noblesszel fogadta ven-
dégeit, voltak, kiket bizalmával megtisztelt, s ezek között
első helyet foglalt el magyar gróf.

Ez, kinek volt már ismeretsége mindenféle conti-
nentális és exotikus nagy- és felvilági hölgyekkel, különös
varázst érzett a báróné megragadó jelenségében. Egye-
sítve ta álta benne a szépséget a legmasabb igényeknek
megfelelő műveltséggel, ő kinek szíve a sok hódítás daczá-
ra vagy talán épen ezek következtében meglehetősen sze-
gény maradt, rendkívüli szivgazdaságot vélt feltalálni a
körülrajongott szépségben; hiúságának hízelt a világo-
san kimutatott kitüntetés, melyért sokan irigyeltek — és
átugorra azokat a stádiumokat, melyeket a regényírók
oly érdekesen szoktak leírni, az első vallomástól s a férjé-
re, becsületére hivatkozó nő szabadkozásától az elért vá-
gyak édes mennyországáig — ott vagyunk, hogy a gróf
teljesen rajja lett a kecses bárónénak.

Együtt is laktak; erről persze nem volt szabad tud-
nia senkinek s ezért a gróf úgy tett, mintha elutaznék
Monacóból, de utja csak a báróné villájáig vitte, honnan
csak éjjel jött ki a szabad ég alá, mikor a magas falal
körített park virágszegélyezte útjain édes andalgásba
sétált imadottjával.

Majd egy hónapig tarott már e kellemes állapot,
midőn a báróné egy Párisból érkezett levél elolvasása
után ijedtségtől és fájdalomtól remegő hangon ezt mond-
ja a grófnak:

— Kedvesem, önnök rögtön el kell innen távoznia;
— nem sok időre, csak három napra. Férjem jön meg . . .
A gróf vigasztalhatatlan volt, de a kénszernek en-
gednie kellett.

— De visszajön három nap múlva, ugy-e? Hiszen
addig sem fog itt maradni a férjem. Neki csak teendője van

maga is érzi e gyengeségét s ezért van az, hogy elletén túl is tesz párt-szolgálatokat. Szabadkán, hol valóságos törvényhatósági oligarchia van, — bocsanat a triviális hasonlatért, a ló szerepe jut neki, mely huzza a más által kormányzott szekeket. Baján ellenben, a hol e még gyermekéveit élő törvényhatóság naiv tisztelettel viseltetik a méltóságos cím iránt, ő a kocsis, a ki tetszése szerint dirigál. De mindenütt sokkal inkább párt ember, semhogy mint az államhatalom képviselője mint a törvények tiszteletben tartásának ellenőrzője hasznos lehessen.

De hajh! Van neki egy malheurje, mely az ő pártbuzgalmanak eredményeit is egészen ellenkezőkre fordítja. Így p. o. — hogy csak egy esetet hozunk fel, mely Baján igen ösmeretes, — magyar nemessé nevezetett ki egy urat, ki régebben Mileticsékkal fujt egy követ s mint ilyen állítólag 1872-ig rendőri felügyelet alatt is állott. Ez a famózus kitüntetés őszintén bevaljuk, az ellenzék soraiba kergetett olyanokat is, a kik különben a kormányval tartottak. Nem nagyobb a szerencséje Jankovich úrnak mint a közigazgatás fejének sem. Apró-cseprő dolgokba, úgy szólván tisztán kezelési kérdésekbe beleavatkozik; lényeges és igazán főispáni közbelépést kívánó esetek azonban kikerülnek a figyelmét. Erre is felhozzunk egy esetet. A rendőri személyzetet egy idő óta nem a főkapitány nevezi ki, a kit e jog a városi szabályrendelet értelmében illetne s a ki e jogot két évig tényleg gyakorolta is; hanem a tanács Kérdjük már most: a főkapitány követett e el oly hibát, mely miatt töle a kinevezés díszkrezióonalis jogát meg kellett vonni, vagy pedig a tanács lépte-e túl illetéktelenül a maga jogkörét? Vagy itt, vagy ott, de hiba okvetlenül van valahol, s ezt a hibát a főispán urnak okvetlenül észre kellett volna már vennie és tisztába hoznia. Ha Scheibner úr követett el valami hibát, meg vagyunk győződve, hogy a főispán ezt nem azért nem látja meg, mert jutalmazni akarja a főkapitány kortes érdemeit, melyeket a mult orsz. képviselő választáskor, házról házra járogatva szerzett; hanem a egyszerűen azért, mert ügyetlen. Kissé illetlenül őszinték vagyunk, de a köztisztviselők irányában akkor is tartozunk az igazságot kimondani, ha az kellenetien. Szívesen elösmérjük ő méltóságáról, hogy lehet igen pontos és lelkiösmeretes ember s szerény tehetségeivel és pepecselő pedanteriájával kitünő adóhivatali számtiszt tudva lenni, de a főispánság egészen más dolog. Elhez nem pedantéria, hanem eleven, átható szellem, az emberek és a viszonyok ösmerete s azokon felülemelkedni tudás, a nagyobb koncepcziók iránt való érzék szükséges; mind oly tulajdonok, melyek Jankovich urban hiányzanak.

Hogy valaki ragaszkodik a hatalomhoz, az érhető dolog s jogos is akkor, ha megfelelő tehetségek felett rendelkezik. Különbösen száualomra méltó vergődés, melynek mikor bukás lett a vége, az nem a hősök tragikumuma, hanem a felvulkodott béka szétrukkanásának komikumuma. Ezt a sorsot, okosan tenné a főispán ur, ha ilyekeznek elkerülné. Azok cliquek, a melyekre támaszkodik, nem elég hatalmasak, hogy őt fenntarthatassák a szabadkai eset s hasonló tapintatlanságok által felzúditott közvéleménnyel szemben. Erre a közvéleményre a kormány is kö-

otthon és csak azért jön, hogy megnézzze, jól érzem-e magamat.

Esküdozések örök hü-égről, túrelmetlenségtől és vágytól dobogó szívről, azután érzékeny bucsu és a gróf indulni készül.

— Nem szabad magával vinnie semmit, mindene itt marad; zálogul tartom visszajöveteléig. Tudom, hogy iróasztalában nagy pénzösszeg van, melyet tegnap kapott jószágigazgatójától — azt sem adom ki; tudom én is kezelni és reám meri bízni ugy-e?

Egy forró csók volt erre a válasz.

Negyed napra hajnalban a gróf becsöngetett a villa kapujátál.

A házfelügyelő, ki mindenbe volt avatva, meg lehetösen csodálkozó arczsal fogadta.

— Hát a méltóságos ur visszajött — és egyedül? Vagy a báróné utána jön?

A gróf megijedt, leirhatlan izgatottság fogta el; egy névtelen sejtelen azt mondta neki, hogy szörnyű dolognak fog nyomára jönni.

Szóltalanul félrelokte az ámuló cerberust és felrontott a lakásba.

Ott egy lény sem volt, a bérelt butorokon kívül minden ki volt huzrolva a szobákból; az iróasztalban pedig a nagy pénzösszeg helyett egy kis czedula ezzel a felirattal:

„Meguntam már a komédiát. Pedig sajnálom önt, chic embernek mutatta magát és talán még szeretett is. Mindig kellemes visszaemlékezésem lesz, ha öre gondolkodom.“

Aláírás nem volt, de a gróf ismerte a finom vonásokat, melyekkel egy hóféhér, apró kéz oly gyakran írta le neki szép rózsaszínű papirosra e szót: Szeretlek.

Farkas I.

teles hallgatni s bizonynyal hallgatni is fogláván, hogy a főispán ur működése csak zavart, visszatetszést okoz eset s hogy a kormányzati, de a pártcéloknek sem felel meg. Vonuljon vissza magától, amíg nem késő. Beösmerni a saját gyöngeségét: ebben is van erő, ez is tiszteletreméltó. Ma még visszavonulhat úgy, mint a ki nem akar ily kellemetlen viszonyok közt a közszolgálatban részt venni; talán már holnap úgy kell letünnie a nyilvánosság színpadáról, mint a kinek nem lehet többé szerepelnie. A végzet ott lebeg a feje fölött s a végzetel dacolni csak a heroszoknak áll jól. Ezt vegye észbe s úgy fogadja meg a mi jóakaró tanácsunkat.

A képviselőház mostani ülés-zaka már csak rövid ideig fog tartani. A pünkösdi szünet után még néhány ülés lesz, melyen néhány függöben levő törvényjavaslat kerül tárgyalásra s azzal az ülésszak befejeződik. Hogy a jövő ülésszak mikorra hivatik ismét össze, ma még bizonyosan nem tudni. Valószínű azonban, hogy szeptember végénél vagy október elejénél semmi esetre sem késöbben, mivel a magyar országgyűlés az ősszel fogja megválasztani az ez idén Bécsben ülésezendő delegáció tagjait is.

Országgyűlés.

Küszöbön lévén a pünkösdi ünnepek, a tisztelt ház ugyancsak erősen hozzálatott a munkához. Bevégezte a pénzügyi bíráskodásról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását s gyors tempóban ment azután keresztül a Franciaországgal kötött kereskedelmi egyezmény becikelyezéséről, a honvédséghez beosztandó tartalékos tisztokról, a vágvölgyi vasut csereértékéről s a budapestszövi vasut kiépítéséről és végre a kincstári telepitvények után járt váltásösszegekre fölveendő 6 800 000 frt kölcsönről szóló törvényjavaslaton, nemkülönbén a középiskolai törvényjavaslaton a főrendiház által tett módosításokon.

A **pénzügyi bíráskodásról** szóló törvényjavaslat mind végig élénk diskurziókra adott alkalmat, a felszólalások eredménye azonban vajmi csekély. Néhány lényegtelen módosítás kivételével a ház elfogadta a kormány szövegét.

A **honvédséghez beosztandó tartalékos tisztokról** szóló javaslatot lapunk már annak benyújtásakor ösmertette. A képviselőház általában örömmel fogadta e törvényjavaslatot s a függetlenségi párt szonokai csak azt vetették a kormány szemére, hogy keveset tesz konvédségért. E javaslat tárgyalásakor érdekes jelenet folyt le *Thaly Kálmán* és *Ruday* gróf honvédelmi miniszter közt. Thaly azzal vádolta a minisztert, hogy az most is azon szellemről vezeteti magát, melyet osztrák katonatiszt korában magába s jvott. A miniszter ezt az állítást rágalomnak mondogta. És Thaly nem haragudott meg, hanem konstátálta, hogy a miniszter rágalmazásnak találja, ha őt az osztrák tisztakar szemével gyanúsítják. H szí, hogy a miniszternek ez a nyilatkozata Bécsben feltűnést fog kelteni. Thaly e talpraesett válasza a baloldalon nagy derűtséget, a kormánypárton pedig nagy zavart okozott. A javaslatot egyébként a ház minden változtatás nélkül elfogadta.

A **Ludovica Akadémia újraszervezéséről** szóló törvényjavaslatot a ház általánosságban nagyobb vita nélkül elfogadta. A részleteknél *Lükó* nek az az indítványa foglalkoztatta erősbben a házat, mely szerint az alapítványi helyekre a megyék kijelölési joga határozottan fenntartandó és kifejezendő. A kormány részéről adott biztosítás után azonban az indítvány elesett. A javaslaton még az a változás történt, hogy a végrehajtással csupán a honv. miniszter bízott meg s precizáltatott az az intézkedés, melyre nézve a közös hadügyminiszterrel egyetértőleg köteles eljárni.

A **középiskolai törvényjavaslaton** a főrendiház által tett módosításokat elfogadta a ház. Említést érdemel e helyütt *Trefort* miniszternek *Irányi* által provokált azon nyilatkozata, hogy bár a főrendiház módosítása a tanulmányi alaptól fenntartott iskolákat a katolikus iskolák közé köszozza, ez az alapok és alapítványok még eldöntendő jogi természetének nem prejudikál.

A **budapest-szövi vasut** építéséről szóló törvényjavaslatot a ház minden része szívesen fogadta, csupán az ellen emeltetett kifogás, hogy a kormány nem mellékelte a javaslatához a tervezett vasut költségvetését.

Majdnem ingerült hangulatban folyt le a **telepitvényi váltásösszegekre fölveendő kölcsönről** szóló törvényjavaslat tárgyalása. E javaslat szerint az állam arra a 6 700 000 frtra, melylyel neki a telepitvényesek tartoznak, 6 800 000 frt kölcsönt vesz föl s ennek a biztosítására úgy a telepitvényeket, mint ezenkívül a kincstári birtokok egy részét is jelzálogul leköti. *Hefly* erősen megtámadta e javaslatot, mely alkalmas arra, hogy aláássa az államnak amúgy is gyöngé hiteletét. Rámutatott arra a jogi abszurditásra, hogy az állam megterhel oly javakat, melyeket már rég eladott. A telepitvényesek szempontját emelte ki ezután s végül a javaslat elfogadását az egész ellenzék nagy tetszése közt megtámadta. Hasonló értelemben nyilatkozott *Apponyi Albert* gróf, *Orbán Balázs* báró és *Gaal Jenő* is. A tervezett kölcsönnnek minden eddigi jogfogalmakkal való ellenkezését mutogatták *Villicskuy József* és *Horánszky Nándor*. A kormánynak mind e felszólalások ellenében egyetlen érve volt, hogy ez az adósságsinálásnak a legkényelmesebb módja. S ez az érv elegendő volt a többségnek, hogy a javaslatot megszavazza.

A szünetek előtt az utolsó ülés pénteken volt, a mikor a ház e törvényjavaslat részletes tárgyalását fejezte be.

A „lökert.“

Szent Szarvas Gábor bocsanjon meg nekem, hogy ezt a barbar szót: „lökert“, a tollamra vettem. De hiába, név, a melyet respektálni kell; legfölebb jóakaratulag ajánlhatjuk, a tulajdonosának, hogy változtassa meg. A „lökert“ szó is abból az időből származik, mikor a szavakkal kegyetlenül bánt el a nyelvújítás s meg-megkuritgatta öket minden ok nélkül. Így jött létre sok más etymologiai képtelenséggel együtt a „löfögyver“, „löpor“ és „lökert“ is. Helyes név kétségtelenül ez volna: lövökert, mint a hogy azt a könyhát, a hol mosnak, mosókonyháknak, azt a szobát, a hol alsznak, háló szobának stb. nevezik. De megtéve a felszólítást a névmagyarosításra, ne bolygassuk tovább a névkérdést, mert van a szegény lövökertnek sokkal nagyobb baja is, mint az, hogy lökertnek hívják.

A mult év mérlege kétszáz és egynehány forint deficitet tüntet ki, melyet közadakozás útján kell fedezni. Az azelőtti év szintén deficitel végződött, úgy hogy ma már csak a kegyelet öri azoknak az esztendőknak az emlékéit, mikor a „lökert“ boldogult s nem küzdött részvétlenséggel és deficitel. Mi az oka annak, hogy ez az igazán csinos mulatókert nem bír boldogulni: egyik egyben, másik másban keresi. Az egyik a bajai ifjuságot rója meg, a mely a helyett hogy kijárna a lökerti mulatásokra, inkább elkocsimázza az időt; a másik azt veti föl, hogy az „arisztokraták“ maguk akarnak lenni a lökertben s kinézik onnan a polgárembert.

Az ifjuság kocsmázásáról nem szölok, ámbár alig hiszem, hogy az ilyen általánosságban odavetett vad az igazságnak megfelelné. A mi pedig az „arisztokratákat“ illeti, hát az nem csak Baján, hanem mindenütt úgy van, hogy az emberek vagyoni állásuk, miveltségük stb. szerint külön-külön társaskörökbe alakulnak, s megvan benne a hajandóság, hogy e köröknek bizonyos exkluzív jelleget adjanak. A baj tehát — legalább csekély véleményem szerint, — nem abban van, hogy a különbözö társaskörök egymás nélkül szeretnek mulatni, hanem abban, hogy aki csak a lökertet élvezni akarja, mind kénytelen beleszorulni egy egyesület keretébe.

Tudom, hogy népszerűtlen dolgot penditettem meg, de ez nem tart vissza attól, hogy kimondjam, amit igaznak itelek. Minden tisztelet mellett, melylyel a lövész-egyesület iránt viseltetem, lehetetlen belátnom annak a helyes és czélszerű voltát, hogy Baja város egyetlen mulatókertje kizárólag egy egyesület illeszen, hogy Baján úgyszólván az összes nyári mulatások fölött ez az egyesület disponáljon. A lövész-egyesület túllép czélfján, mikor nemcsak egy férfias sportot gyakorló társasága akar lenni, hanem olyan társaséleti egység is, mely a város minden mulatni vágyó elemeit magába foglalja. Oly elemeket hoz így össze, ha csak élni akar, melyek érintkezése surlódással jár, innen a sok herce-hurca, visszavonás, mely az egyesület feviragozását akadályozza.

Mi lenne hát a teendő? A lövész egyesületet elválasztani a mulató-kerttől. Az legyen kizárólag olyan társaság, mely a czéllövés sportját gyakorló urakat egyesíti; a kertet pedig vegye át a város s kezelje úgy, mint a hogy p. o. Budapest a városligetet kezeli. Tudom én, hogy a kert az egyesület privát tulajdona, de hisz ez nem képez lényeges akadályt. A lövöházat s a czéllövészekhez szükséges területet az egyesület megtartja; a kertet pedig a rajta fekvő adóssággal együtt s minden esetre még valami méltányos bonifikáció mellett, adja át a városnak, úgy hogy az aztán közvagyonként képezzen. Két czél lesz ezzel elérve: megszűnnek azok a surlódások, melyek miatt eddig sokan vonakodtak a lökert látogatásától, s megnyílik e kedves sétahely azok számára, a kik eddig, már csak pénzbeli okokból is, ki voltak onnan zárva: a kisiparosok számára is. A közzjó, az a szükség, hogy a város minden lakosa találhasson munkája után egy üdülő helyet, teszi czélszerűvé, hogy a város úgyszólván kisajátítsa az egyetlen mulatókertet; a lövészegyesület pedig, mely lerázza magáról a töle idegen mulatás-rendezői feladatot, annál nagyobb erővel s így annál több sikerrel is töltheti be a maga voltaképi hivatását. Ego.

Hirek.

— **Lapunk számonként való elárúsítását** a mai naptól kezdve megszüntettük. Még hátralékos vidéki előfizetőinket kérjük, hogy az előfizetési pénzt mielőbb sziveskedjenek beküldeni, különben a lap küldését kénytelenek leszünk beszüntetni.

— **Kossuth és magyar nép.** Hogy mily rajongásszerű hódolattal viseltetik a magyar nép Kossuth iránt, bizonyítja a következő levél, melyet *Kamu Péter* vejtű (Baranyamegye) bíró Olay Lajos orsz. képviselőhöz intézett. „Hogy halálom után esendesebben nyughassam, — írja az egyszerű földmives ember, — ahhoz egy hazafias cselekvés kívántatódik, az, hogy rövid idő mulva személyesen láthassam hazánk legnagyobb fiát, a a legnagyobb magyart, a kit kora ifjuságotól fogva minden időben végtelen vágyam volt s van most is láthatni.“ Ezután a Kossuthhoz való utazás módzatai és költségei iránt kér tájékozást. — Mostanában, a mikor anyira divatos lett tépkedni nagy nemzeti küzdelmünk kiváló alakjainak koszorúját, nagy vizsgálatás van abban, hogy a nép elevenen megörizte a nagy eszmék és nagy emberek iránt való kegyeletet.

— **Eljegyzés.** Dr. Decich László bajai kir. aljárásbíró e hó 12-én tartotta eljegyzését dr. Saly Imre Bajai városi tisztifőnökné kedves és szép leányával Marjót kisasszonnyal.

— **Tizenyolc bíróság körözte** azt a Vucsik István rector Hajduk Mihály nevű lótolvaját, akit végre Garán ért utól a sorsa, a hol a felbőszült nép halálosan összelövölte. Jellemző rendőrségünk fejtelenségére, hogy ez a messze ösmert férfiú egy hétnél tovább mulatott városunkban. Mulatott a szó szoros értelmében, még pedig a rendőrökkel is, a kik a bőkezű borfizetést már egész bizalmasan csak per „István bácsi“ titulázták. Bizonyosan úgy történhetett ez, hogy a kapitányságnál a körözéseket, sorban, a hogy érkeznek, beteszik az irattárba s ott őrzik, nehogy valakibőlük tekinthessen, mert hiába rúdnak muszáj lenni.

— **A bajai I. ipartársulat** e hó 14-én azaz pünkösd hétfőn délelőtt 10 órakor tartja rendes negyedévi választmányi gyűlését. E gyűlésen fog szíberükülni Zichy Jenő grófnak Bajára tervezett lejtőjele is. A gróf ur Olay Lajos képviselőt bízta meg, hogy ez iránt nevében a polgárokkal érintkezék. Előbb e végből a tanfelügyelő urhoz fordult, a ki azonban azt válaszolta, hogy a bajai iparosoknak nincs szükségük rá, hogy helyzetük felől tanácskozzanak.

— **A bács-boórogmegyei községi tanítótestület** bajai főkegylete e hó 19-én délelőtt 10 órakor az általi tanítóképz. intézet helyiségében nyilvános rendes közgyűlést tart, melyre az egylet t. cz. tagjait és a tanügy minden barátját tisztelettel meghívja dr. Bartsch Soma, képezdeli igazgató mint a kör elnöke.

— **A város legújabb szerződése** többfelé kelt aggodalmat és kifogást. Értjük itt azt a szerződést, melyet a tanács a városnak nyáron át való világítására kötött — a holddal. Sokan aggodnák az iránt, vajjon fogja-e a hold az ő világitó kötelességét mindenkor pontosan teljesíteni, s nagyon szeretnék, ha a tanács megnevezné azt a mennyei bíróságot, mely Luna asszonyt kötelessége teljesítésére esetleg végrehajtás útján is szorítani fogja.

— **Rablási kísérlet.** E hó 5-én éjjel id. Schleicher Ferencz lakásán rablási kísérlet történt. A rablók a kertbe nyíló egyik ablakról lefeszítették a vasakat, kinyitottak a külső ablakokat, és már a keresztvasak átreszeléséhez fogtak, midőn ifj. Schleicher Ferencz úr, ki a szobában aludt, az okozott zajra felébredt. A mellette lévő szobába akart menni, hogy az ott elhelyezett fegyvert hozza el, de későn jött vissza mert a rablók a neszt által figyelmessé téve megugrottak. A tettesek után nyomozás indult meg.

— **Nagy tűz dühöngött** — mint lapunk zártakor értesülünk, — e hó 12-én, szombaton délután Báltaszéken. A mint a lángok az esteli eget megpirosították a bajai tűztoronyból is lehetett látni. A tűz terjedelméről s az okozott pusztításokról lapunk zártáig bővebb adatokat nem kaptunk.

— **A tiszta-eszlári ügyben** végre valahára meglesz a végtárgyalás. A vádhatározatot a nyiregyházi kir. törvényszék e hó 9-én hozta meg s abban egyuttal a végtárgyalás napját is június 9 re kitűzte. Most tehát csak az szükséges s érdekükben is áll, hogy a vád alá helyezett felek a határozatot ne fellebbezzék meg.

— **Ó-Becseről** írják nekünk. A mult hó 29-én rögtönzött hangversenyt rendezett a helybeli műkedvelő társulat, a nagy vendéglő dísztermében — az itt működött Hegyi Gyula színtársulata néhány szegényebb sorsú tagjainak felszólalására. Ez alkalommal kiváló érdemet arattak: Flesch Berta, Krvarics Dészauka kisasszonyok művészies zongora játékkal; továbbá Hubai Manó úr, saját tollából került „Gerő bácsi“ című rajttal; a műkedvelők kedves művésznője Hilder Mariska kisasszony kedves hangja most is méltó dícséretet aratott, Flesch Berta kisasszony szép ügyességgel szavalt Petőfi Sándornak „A rab“ című költeményét, Buday István úr kellemes csengő baritonja nagy tetszésben részesült. Az előadás fényes szellemi és anyagi sikerrel ért véget.

— **A csángók** betelepítése még mindig folyik; csak az a sajnos, hogy a megalakult csángó-magyar egyesületnek oly kevés eszköz áll a rendelkezésére s a megindult mozgalmat a kormány oly kevés támogatja, hogy a betelepítés nem ülhet akkora mérvet, a minő ránk is, kiszakott véreinkre is kívánatos volna. A legújabb expedíció, mely Odessalehy Árhúr herceg vezetése alatt e sorok megjelenésekor már benn van az ország közepében, több mint 900 lélekkel áll, s így az eddig visszatérítettek összes száma megközelíti 4000-et. A Pancsova tájékán már megtelepülteknek sok küzdelmivalójuk van a kezdet nehézségeivel, különösen élelmi szerelében szenvednek hiányt. Főleg a dunamenti községek segíthetnének ezen a bajon, s ezzel igazi emberbaráti és hazafias kötelességet róhatnak le. A küldeményeket egyszerűen „Csángóknak Pancsova“ kell címezni, s azokat Nagy György kormánybíró hírlapilag nyugtázní fogja.

— **A városi közgyűlés,** mely e hó 10-én Dreischer Ede polgármester elnöklété alatt tartatott meg, minden nevezetesebb mozzanat nélkül folyt le. Allaga Imre főjegyző és Barasics József árvaszéki ügyész 4 heti szabadságidőt kérték, mit a közgyűlés meg is adott nekik. A belügyminiszterium leküldte az árvaszéki kezelést meghatározó szabályrendelet tárgyában hozott végzését, mely szerint a szabályrendeletet jóváhagyja, csupán annak 34. §-nál kíván lényegtelen változást. A közgyűlés megbízta a tanácsot, hogy ez értelemben a szabályrendeletet módosítsa s azt végleges jóváhagyás végett a miniszteriumhoz újra terjessze föl. Nagybbr érdekeltet a jogügyi szakosztály véleménye ama felfolyomódás tárgyában, melyet a katonai kincstár a tanács által rákirótt közezési járulék ellen adott be. A szakosztály véleménye az, hogy a katonai kincstár a járulék megfizetésére

sére kötelezendő; ha azonban a követelés által érintett épületeket a város tulajdonába visszabocsátaná, a város is köteles lesz a kérdés összeget visszatéríteni. E vélemény a közgyűlés is magáévá tette s a felfolyomódást ily értelemben visszautasította. E közgyűlésen dönt el végre a sörház eladásának kérdése is. A közgyűlés ugyanis az eladást elhatározta s annak módjával a zárt ajánlati tárgyalást szabta meg. Az esetre, ha ez nem vezetne eredményre, a tanács felhatalmaztatott a szabadkézből való eladásra is. Hasonlóan intézkedett a közgyűlés a vaskuti országut mentén levő telkeket illetően is. Az egész közgyűlésen tulajdonképeni vitát csak az ideiglenes közbánóhid kezelési szabályzata okozott. A tanács javaslata az volt, hogy a szabályzat még a gyűlésen kihirdetettvén, azonnal életbe lépjen. Ez ellen Kigerl János szólalt fel aki azt kívánja, hogy a közbánóhid előbb orvosrendőri szempontból vizsgáltsák meg. Ez indítvány mellett szözlöttak dr. Nikolsburger, Kazal János és Milassin, ellene dr. Ivánovics és dr. Ladányi. A többség a tanács javaslatát fogadta el s így a szabályzat azonnal életbe lép. Megemlítjük itt, hogy az id. vágóhídon csak nagy marhát fog lehetni vágni s minden darabért 1 frt vágódíj lesz fizetendő. — Ha még elmondjuk, hogy a közgyűlés a felsővárosi elemi iskolául egy új nótanítói állást rendszeresített, továbbá elhatározta, hogy az építkezési szabályrendeletet az ősz közgyűlésen revízió alá veszi: a többi kisebb érdekű tárgyak fölött bátran napirendre tehetőnek.

— **Adókövetési sorrend.** Május 15-én: kádárok, kárpitosok, kőszénkereskedők, lakatosok, puskaművesek, ló- és marhakereskedők, mérnökök, mézesbátosok. — Május 16-án: óráskok, orgona- és zongora-készítők, orvosok, pálinkafőzők, pékek, czinczárók. — Május 18-án és 19-én: molnárok, malomtulajdonosok, olajszuvasok, lisztkereskedők.

— **A baracscai szerelmi dráma** hűse, Molnár Ferenc földműves ügyében már be van fejezve a vizsgálat. Ennek eredményeiből kitűnik, hogy a szerencsétlen oly magas fokú jogos felindulásban gyilkolta meg a feleségét, mely a beszámítást ha nem zárja is ki teljesen, erős enyhítő körülményül szolgál. Nevezetesen kiderült, hogy hűlen feleségét Molnár nem lenn a koresmában, hanem a koresma pallásán találta egy legénynyel, még pedig minden kétséget kizáró helyzetben. A helyi bíróság a deliquent már átadta a szabadkai törvényszéknek.

— **A bajavidéki r. k. néptanító-egylet** ez évi május 15-én Baján a szokott belvárosi iskolahelyiségben tartandja évi nagygyűlését. — Erre az egylet t. tagjai valamint az érdekeltek újból tisztelettel meghívhatnak. — Elnökség.

— **Öngyilkos** lett e napokban Budapesten a bajai születésű Berkes Nándor finevelő- és tápintéztulajdonos, Berger bajai szabómester fia. Az öngyilkosságot úgy követte el, hogy bérkocsiba ült az egyetem-téren és a sugáru 93. számú ház elé parancsolt hajtani, a hol lakása van. Midőn a kocsis az említett ház előtt a kocsi ajtaját felnyitotta, annak belsejét vérben uszva, Berkes pedig átlépett fejével eszméletlen állapotban, a kócsi ülésén végig terülve találta. A bérkocsis ijádtében otthagyva lovat, kocsiját, futott az Eötvös-utcai rendőrlaktanyára, hogy az esetről jelentést tegyen, addig azonban a gyorsan támadt nagy népsöndület által figyelmessé tett közel álló rendőr a helyszínére érkezett, a tömegből egy másik embert maga mellé a bakra ütetett és egyenesen a Rókus-kórházba hajtattott. Az öngyilkos még élt, mikor a 15. számú szobában elhelyezték, de itt már néhány percz múlva meghalt a nélkül, hogy az értesített rendőrség és törvényszék kiküldöttői kihallgathatták volna. Az öngyilkos zsebében 47 frt készpénzt, 7 darab látogató jegyet „Berkes Nándor igazgató-tulajdonos Budapest-sugárú 93. sz.“ felirattal, továbbá egy jegyzőkönyvet és két zálogszedulát találtak. A bérkocsis azt állítja, hogy utközben nem hallott lövést és nem tudja, hogy Berkes mikor és mi módon követhette el az öngyilkosságot. Az öngyilkosság oka súlyos anyagi viszonyokban keresendő. Berkes az előt Temesvárotról volt intézettulajdonos, onnan Orsovára ment és végre Budapestre jött, hol azonban semmikép sem tudott zöld ágra vergődni.

Közgazdaság.

Bajai takarékpénztár 1883. évi ápril havi forgalmi kimutatása. Bevételek: készpénz ápril 1-én 13107-38, váltókölcsön 183083-40, ingatlan kölcsön 8142-42, zálog 1282-39, előleg 567-27, iratdíjak 2—, kamatok 8437-01, betételek 70752-10, értékpapírok szelvényei 28-75, kezelési költség —50, fötéri házjövdelem 1487-92, agio 1-95, hitelegylet váltói 7535—, hitelegylet váltói %: 110-29, hitelegylet tartal. tőkéje 12-55, hazai pénzüntézetek 56612-73, tartalék tőke 154-14. Összesen 351317-80. — Kiadások: váltó kölcsön 194845-49, ingatlan 7245—, zálog 1799—, bevételek 73178-56, betéti folyó kamatok 436-47, kamat számla 72-10, kezelési költség 919-90, fötéri házjövdelem 61-35, agio, 9-30, osztalék 256—, hitelegylet bizt. alap 549—, hitelegylet váltó kölcsön 4075—; hitelegylet bizt. alap %: 38-55, folyó számla 5000—, hazai pénzüntézetek 5000—, jótékony célokra 15—, készpénz ápril 30-án 57817-08. Összesen 351,317-80.

Assicurazioni Generali. Lapunk hirdetési rovatában található az intézetnek az 1882-ik évre és fennállásának 51-ik évére vonatkozó zárszámlája. Ezen régi intézet, tevékeny és óvatos üzletvitelének megfelelőleg, az elmúlt évben is jelentékenyen haladt hatalmas fejj ödesésében. A díjbevételek 761,730 frt 98 kr. gyarapodás mellett fölemelkedtek 12,783,415 frt 63 kr-ra. A díjkötelezők tárczája 1,768,863 frt 20 krnyi gyarapodással elérte a 17,250,119 frt 23 krt. A még érvényben álló életbiztosítási tőkék 5,214,551 frt 19 krnyi szaporodással felmenek 70,822,205 frt 82 kr-ra. A készpénztartalékok gyarapodtak 784,670 frt 68 krral és a biztosítékuul szolgáló

részvénytőke és készpénztartalékok immár kitesznek 28,799,108 frt 6 krt. Köztudomás szerint a lejárt évet nem lehet a biztosítási üzletre előnyös évek közé sorolni, és e tény a Generali által teljesített kármentesekben is kifejezésre talál. Az előtünk fekvő kimutatás szerint a társaság 1882-ben 32,591 káresetben kármentesítések, mentési és kárbecslési költségek fejében kifizetett 9,186,775 frt 13 krt., vagyis kerek összegben 1 1/2 millió frttal többet mint a megelőző évben. Ez intézet által alapítása óta kármentesítésekben, mentési és kárfelvételi költségekben kifizetett összegek 488,258 káreset mellett tesznek 160,174,718 frtot; mely összegben hazánk részt vett 68,982 káresetben 27,831,634 frt 50 krral. Az előtünk fekvő jelentés különösen kiemeli az életbiztosítási üzlet örverdetes fejlődését. Az újonnan kötött életbiztosítások kitesznek: 1874-re 5 1/2 millió forintot, 1880-ra 8 1/4 millió forintot, 1881-re 9 1/4 millió forintot, 1882-re 12 millió forintot és az 1883. év első negyede még további emelkedést tüntet fel. Ezen tény a biztosító társaság hitel- és bizalomképességeinek fokmérőjéül veendő és egyszerűen a legbiztosabb és a legbiztosabb alapot adja az intézet továbbfejlődésére és haladására. Ezen körülménynek, különösen a jelentékeny tartalékok megfontolt gyűjtésének róvhatja fel a Generali, ha mégis azon helyzetben van, hogy a viszonyok kedvezőtlen volta és oly jelentékeny tartalékok felretétele mellett is képes volt a 315 frttal defizetett részvényre 255 franc osztalékot adni.

Első cs. k. szab. dunagőzhajózási társaság menetrendje

f. évi márczius 15-től a további rendeletig.

Postahajók:

Bajáról Mohácsra Zimonyba: keddén, szerdán pénteken szombaton és vasnap, reggeli 1/2 7 órakor.
Bajáról Budapestre: vasárnap, hétfőn, kedden, csütörtökön és pénteken reggeli 4 órakor.

Személyhajók:

Bajáról Mohácsra: naponta este 8 órakor.
Bajáról Budapestre: naponta délután 1 órakor.

Üzleti tudósítás.

Baja, 1883. májushó 13.

Árak métermázsáinkint:

Buza	9.75—9.80
Zab	5.90—5.90
Rozs	6.75—6.80
Kukuricza	6.10—6.15
„ (szeszfőzésre való)	5.90—6.—
Árpa	6.70—6.75
Köles	5.60—5.70

Főmunkatárs:

Felelős szerkesztő és laptulajdonos.

Inczedy László.

Olay Lajos.

1529.

tk. 883. szám

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A bajai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről a bajai takarékpénztár mint végrehajtató kérelme folytán nehaj Szigrist István volt bajai lakos örökösei mint végrehajtást szenvedők ellen a végrehajtási árverés 94 frt 50 kr. tőke, ennek 1876. évi január hó 30-ik napjától járó 8% kamatai, és összesen 41 frt 92 kr. eddigi valamint 12 frt 20 kr. jelealegi és a még felmerülő költségek kielégítésé végett az 1881-ik évi LX. t. cz. 144 és 146-ik §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő Baja város 2207-ik számú tjkvben foglalt 2677. számú 1 hold 897 □ ölnyi területtel bíró szőlő és a rajta lévő szőlőház felére mint nehaj Szigrist István jutalékára ennel elrendeltek és annak a telekkönyvi hatóság helyiségében leendő megtartására határidőül 1883. évi Julius hó 28-ik napjának délutáni 3 órája kitűztetik, mely alkalomra a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltani. — Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsára 10 százalékát készpénzben vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbróság mint tkkvi hatóság.

Baján, 1883. évi márczius 7-én.

Rácz József,

kir. járásbíró.

Ismerősök számára

kérek még néhány „Betegebarát“ című könyvecskét, mert vártalan gyors felgyógyulásom következtében azt mindenki ismeri szeretné „stb.“ — Egy szerencsésen felgyógyultnak e sorai önmagukban becsélnek; ezért csak arra figyelmessé tetűnk, hogy a „Betegebarát“ kikiáltására **Gorischek K.** egyetemi könyvtárosa által **(Bécs, I. István-tér 6.) ingyen és bérmentve** küldetik meg; a megrendelőnek tehát nem okoz több költséget 2 krmál a levelező lapért.

Arverési hirdmény.

A bajai kir. jbiróság mint tkvi. hatóság részéről Borics István, madarasi lakos mint végrehajtónak mint néh. Borics Mihál örököse Horváth Józsefné szül. Borics Julis, madarasi la kosnő, és Bodroghi Gyula ügyvéd bajai lakos mint az ismeret len örökösök ügygondnoka végrehajtást szenvedők elleni 530 frt és jár. iránt folytatott végrehajtási ügyében nevezett a madarasi 530 sz. tjkben foglal Bo rics Mihál és szül. Gracza Kata közös nevéen álló A.I. alatti 1865 hr. sz. o. é. 49 frtra becsült 358 ölnyi egész kenderföldi szántóra, az 1899. hr. sz. o. é. 29 frtra becsült 179 ölnyi szintén egész kenderföldi szántóra nézve, továbbá a fenti, sz. tjkvöl az ottani 1495. sz. tjkvbe Benkovics Pálné szül. Horváth Julis nevére A. t. alatti 2915 új hr. sz. o. é. 49 frtra becsült 600 ölnyi szőlőre, és végre a legelőül említett sz. tjkvben felvett A. t. alatti 3194. új hr. sz. o. é. 104 frtra becsült 800 ölnyi egész szőlőre nézve a végrehajtási árverés ezzel elrendeltek és annak Madaras község hazánál leendő megtartására határidőül 1883. évi július hó 31-ik napjának délutáni 3 órája kitűzettek, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatul fognak.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% százalékát készpénzben vagy óvadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbiróság mint tkvi. hatóság.

Baján, 1883. évi márczius hó 22-én.

Rácz József, kir. járásbiró.

Arverési hirdmény.

A bajai kir. jbiróság, mint tkvi. hatóság részéről a szabadkai kir. törvényszék, mint csőd bíróságnak 2719. sz. alatt kelt megkeresvénye folytán vagyonszállított Schlessinger M. és fia csőd tőmegéhez tartozó, a szabadkai kir. törvényszék területén lévő Baja város 1955-ik számú tjkvben foglalt Schlessinger sz. Grünvald Nina egyedüli nevéen álló A. I. al. 2165 hr. 1994. ó. i. számú o. é. 800 frtra becsült ház s a hozzátartozó 129. ölnyi udvartelekre nézve a csődhitelzők kielégítettése végett a végrehajtási árverés az 1881. LX. t. cz. 144, 146 és 151. § a értelmében ezzel elrendeltek és annak a kebl. tkvi. iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1883. évi július hó 10-ik napjának d. u. 3 órája kitűzettek mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatul fog.

Az ingatlan a fent körülírt árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak, az ingatlan becsárának 10% százalékát készpénzben, vagy óvadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság, mint tkvi. hatóság.

Baján, 1883. évi márczius hó 18-án.

Rácz József, kir. járásbiró.

AZ ASSICURAZIONI GENERALI 1882-ik évi MÉRLEGE.

Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez (1882).

Table with columns: A tétel neve, Bevételek, Kiadások. Rows include: 1. Tartalék a múlt évről, 2. Tartalék olv. karokra, 3. Díjak a tőkekezelésben, 4. Tőke elhelyezések jövedelme, 5. Visszatérítendő díjak, 6. Karok, 7. Díj- és költségek, 8. Kamatok a befizetésekre, 9. Leírás a letárból.

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. Életbiztosítási-osztály (1882).

Table with columns: A tétel neve, Bevételek, Kiadások. Rows include: 1. Tartalék a múlt évről, 2. Tartalék a múlt évről, 3. Díj- és költségek, 4. Kamatok a befizetésekre, 5. Visszatérítendő díjak, 6. Karok, 7. Díj- és költségek, 8. Kamatok a befizetésekre, 9. Leírás a letárból.

AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYON-ÁLLÁSA 1882. DECEMBER 31-ÉN.

Table with columns: VAGYON, TEHER. Rows include: 1. Pénzeszközök, 2. Ingatlanok, 3. Készletek, 4. Kamatok, 5. Visszatérítendő díjak, 6. Karok, 7. Díj- és költségek, 8. Kamatok a befizetésekre, 9. Leírás a letárból.

A TRIESTI ASSICURAZIONI GENERALI KÖZPONTI IGAZGATÓSÁGA.

Dr. MAUROGONATO L. BARÓ MORPURGO József, BARÓ RÁLLI AMBR., SEGRÉ V., Dr. CALABI R., GOLDSCHMIED LIPÓT. Magyarországi főügynöksége Budapest, Dorottya-utca 10. szám, az intézet saját házában.

Advertisement for Amohai ÁGNES-forrás. Text: 'A mohai ÁGNES-forrás hazánk egyik legszépségsűdűsége. kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajában. Általában a víz mind azon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos. Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend. Fris töltésben mindenkor kapható. ÉDESKUTYI. m. k. udvari szállítónál Budapest, Erzsébetfőren. Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben. Michitsch István, Drescher Gyula, Spitzer Ignácz, Klenantz és Babócs, Krsztánits Hariton és Lerner Antal utraknál Baján. 1881-ik évben 295.000 palack, 1882-ik évben 550.000 palack lett elszállítva.'